

Tre og halvtredstindstyvende Møde.

Lørdagen den 22de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er om- delt „Forflag til Lov om Brandvesenet i Kjøb- stæberne med Undtagelse af Kjøbenhavn“, saaledes som dette Lovforflag er vedtaget af Landsthinget ved 3die Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjel- lige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster.“

(Lovforflaget findes i Tilleg A, Spalte 3023 ff.)

V. Wedersien (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds): Jeg har troet at burde knytte nogle Bemærkninger til den Del af Lovforlaget, som handler om en Jernbane til Frederiksfund, og for at bidrage til, at Forhandlingerne idag blive i det samme Spor, som de fulgte igaar, skal jeg begynde med at udtale min Af til den høitærede Inden- rigsmminister, fordi han har fremmet denne Sag saa hurtig, at han allerede nu kan søge Rigsda- gens Samtykke til, at der kan meddeles Konces- sion paa en Jernbane til Frederiksfund, hvorved han har indsekket et af den paagjældende Egns Befolkning allerede lange næret Ønske. Jeg maa dog strax tilføie, at jeg vilde have anset det for langt heldigere, om den høitærede Minister havde stillet os i Udigt, at den omtalte Jernbane vilde blive en direkte Bane imellem Kjøbenhavn og Frederiksfund. Vel veed jeg, at der derimod kan indvendes, at en saadan direkte Bane vilde blive dyrere at anlægge end en Sidebane, men jeg tror paa den anden Side, at de Fordele, som en saa- dan Bane vilde medføre, vilde være saa store, at de langt vilde opveie den større Beføstning. Den første af disse Fordele vilde være, at Banen da kom til at gjennemskjære rige og tæt befolkede Egne; jeg tænker naturligvis herved paa, at den kom til at gjennemskjære den Triangel, som ligger imellem Vest- og Nordbanen. Den kom altsaa en større Del af Befolkningen tilgode, og idet den drog et store Opland til sig, blev der større Udigt til, at den vilde blive rentabel. Dertil kommer, hvad jeg lægger størst Vægt paa, at Afstanden mellem Kjøbenhavn og Frederiksfund derved vilde blive den forrest mulige, medens lige det Mod- satte vil blive Tilfældet ved en Bane imellem Lillerød og Frederiksfund. Dersom der virkelig skulde blive bygget en saadan Bane, vil jeg si-

at den tilbels vilde have forseilet sin Hensigt. Den vilde nemlig forøge Veilængden meget betydelig, idet Afstanden mellem Kjøbenhavn og Frederiksfund derved blev ca. 8 Mil, medens den i lige Linie kun er ca. 5 Mil, og denne betydelige Forøgelse af Veilængden vilde naturligvis fordyre Trafiken og forarsage et betydeligt Tidsspilde for dem, som skulde benytte Banen. Dertil kommer, at den kun vilde drage et lille nyt Stykke Opland til sig, og altsaa kun vilde komme en ringe Del af Be- folkningen tilgode; den vilde i det Hele, efter hvad jeg kan skjønne, nærmest blive en Lokalbane for Frederiksfund og for en Del af Horns Herred. Det Samme, jeg her har anført imod en Bane fra Hillerød til Frederiksfund, gjælder tilbels ogsaa en Bane fra Hillerød til Frederiksfund, om end ganske vist i mindre Omfang; det skal jeg indrømme. Det staar i det Hele klart for mig, at dersom vi overhovedet skulle have en Sidebane, maa det være Maalet at komme saa nær som muligt til Kjøben- havn med den Ende af Banen, som skal være Udgangspunktet for Nordbanen. Jo nærmere vi paa denne Maade komme Kjøbenhavn, desto heldi- gere vil det være, desto mere ville Ulemperne vinde bort, og desto mere ville vi nærme os, hvad jeg anser for at være det Heldigste og det Rigtigste, idet man derved tilveiebringer næsten de samme Fordele, som en direkte Bane vilde medføre. Jeg vilde derfor ogsaa anse det for langt heldigere, om Udgangspunktet blev Lyngby eller Frederiksborg, i Stedet for Hillerød eller Hillerød, og jeg vil der- for henstille baade til den høitærede Ministers og til Thingets nærmere Overveelse, om det dog ikke vilde være det Klogeste og Forsigtigste at ændre Loven saaledes, at Ministeren foruden den i Lov- forlaget begjærede Bemyndigelse tillige fik Bemyn- digelse til at meddele Koncession enten paa en di- rekte Bane eller paa en Bane med Udgangspunkt fra Lyngby eller Frederiksborg. Jeg foreslaar altsaa ingen Indskrænkning i Ministerens Myndighed, men jeg skal jo ikke negte, at jeg helst vilde ønske, at baade Hillerød og Hillerød blev fragne, sa- ledes at Banen ikke kom til at udgaa fra noget af disse Punkter. Uagtet nemlig den høitærede Minister har bebudet, at der skal foretages Under- søgelses af en ny Linie, naar jeg dog frygt for, at disse undersøgelser, naar det sjællandske Jern- baneelskab først har sat sig fast i den Ranke, at Lillerød er det heldigste Udgangspunkt, vilde støde paa saa mange næsten uovervindelige Bønsfeligheder, at jeg anser det for rimeligt, at Hillerød dog bliver Udgangspunktet. Jeg mener ogsaa, at vi ved denne Sags Behandling ikke ganske kunne se bort fra, at der allerede nu vører sig stærke Ønsker i Frederiks- værk og Omegn om at faae en Jernbane, og det er ikke usandsynligt, at disse Ønsker i Løbet af nogen Tid ville vinde en saadan Styrke, at vi ikke godt kunne skyde dem tilside. Dertil kommer, at vi vide, at der er en Del Foll, som mene, at det vilde være heldigt, om vi